

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VI Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний
напрями

14-15 травня 2013 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VI Міжнародної науково-
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. -
Рівне: РВВ РДГУ.- 2013.- 275 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор,
ректор РДГУ – голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент – заступник
голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Бучко Василь Богданович – кандидат психологічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна – кандидат географічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сяський Володимир Андрійович – кандидат технічних наук, доцент;

Чернігівець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол № 9 від 26.04.2013 р.)

зумовлює і забезпечує прийняття рішення на основі аналізу і синтезу.

Мовленнєвий сигнал як об'єкт смислового сприймання характеризується спільністю смислового та акустичного планів. Цим, очевидно, і пояснюється складність його обробки. Процеси накопичення і переробки смислової та акустичної інформації постійно взаємодіють, в деяких ланках вони відбуваються паралельно, в деяких — послідовно. Обробка самого мовленнєвого сигналу здійснюється одночасно по всіх параметрах, зміна гіпотез (смислових) та їх підтвердження чи відхилення проходить послідовно. Мовленнєвий матеріал групується за смислом — членується, аналізується, об'єднується і в результаті виділяються смислові опорні пункти для розуміння сприйнятої інформації. Цей процес реалізується в поєднанні з механізмом накопичення та укрупнення блоків інформації. Вищою формою смислового групування є процес перекодування інформації при взаємодії мислення і пам'яті.

Із психологічної точки зору процес аудіювання являє собою наступний механізм: 1) процес сприйняття мови; 2) процес дізнання; 3) процес розуміння. Так само процес аудіювання пов'язаний із трьома видами пам'яті: короткочасної, довготривалої й оперативної. Тому що дізнання можливе лише на базі міцних лексичних, граматичних, вимовних навичок, то звідси виникає методичний висновок: тексти по аудіюванню треба пропонувати після визначеної роботи над лексикою і граматику.

Що стосується труднощів аналізу явищ, що ускладнюють сприйняття мови на слух, дозволяє правильно підібрати матеріал, що використовується для навчання розумінню на слух, і служить підставою для розробки системи вправ спрямованих на те, щоб навчити учнів подолання розглянутих труднощів.

Таким чином навчаючи аудіюванню, необхідно з визначеного моменту ставити учня в такі умови, у яких він повинний буде стикнутися з цими труднощами. Спочатку вчитель розчленовує їх і обмежує їхню кількість, потім поступово збільшує це число і закінчує роботу процедурою сприйняття мови в природних умовах, коли всі ці труднощі виступають у комплексі.

Очевидно, що без правильної мови вчителя неможливе навчання учнів усного мовлення. І саме вчитель є основним носієм іноземної мови. Тому готуючись до уроку, учитель повинен чітко продумувати матеріал, який він буде вживати у своїй мові, а також вибирати оптимальні шляхи введення нових мовних одиниць.

Список використаних джерел

1. Мисечко О.С. Методика навчання англійської мови у середній школі. //Житомир. Полісся – 2002.
2. Навчальна програма вимог до викладання іноземної мови в школі. //Київ – 2001.
3. Ніколаєва С.Ю., Шерстюк О.М. Сучасні підходи до викладання іноземних мов. // Іноземні мови – 2001. - № 1. – с. 50 – 58.
4. Ніколаєва С.Ю., Шерстюк О.М. Сучасні підходи до викладання іноземних мов. // Іноземні мови – 2002. - № 1. – с. 39 – 46.
5. Ніколаєва С.Ю., Гринюк Г.А. та ін. Сучасні технології навчання іноземного спілкування. – К., Ленвіт. – 1997.
6. Ніколаєва С.Ю., Гринюк Г.А. та ін. Ступенева система освіти в Україні та система навчання іноземних мов. // Іноземні мови – Київ. Ленвіт. – № 1. – 1996.
7. Пассов Е.И. Коммуникативное иноязычное образование. – Липецк. Липецкий гос. пед. Институт. – 1998.
8. Серафимова М.А. Шаевич А.М. Тематические диалоги. Л., Просвещение. – 1988. – с. 52 – 70.

ОСОБЛИВОСТІ ЄЛИЗАВЕТИНСЬКОГО РІЗНОВИДУ ПСИХОЛОГІЧНОЇ НОВЕЛИ (НА ПРИКЛАДІ ТВОРУ ДЖ.ПЕТТІ «МАЛИЙ ПАЛАЦ»)

Мороз Л.М., студент

**Вовчук Н.І., кандидат філологічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Письменник-перекладач Джордж Петті (1548-1589) увійшов у історію англійської літератури як один із фундаторів нового еффуїстичного стилю.

Завданням статті є аналіз специфічних ознак твору Дж.Петті «Малий Палац» як елізаветинського різновиду психологічної новели.

Творчий задум Дж.Петті суттєво відрізняється від моралізаторсько-розважальної установки його попередників – перекладачів В.Пейнтера і Дж.Фентона. Можна стверджувати, що Петті був добре знайомий із «Палацом насолоди», і з «Трагічними роздумами». Адже в тексті «Малого Палацу» зустрічається чимало ремінісценцій з Пейнтерової збірки (у «Сіноріксі й Каммі»), зокрема, згадують Ромео і Джульєтта [4;34]. А власні літературні спроби Петті називає «ті трагічні дрібнички», що, певна річ, породжує асоціації з назвою Фентонової книги. При цьому антиномічність слів «дрібнички» («trifles») та «роздуми» («discourses») створює іронічний ефект.

На відміну від Пейнтера, котрий прагнув надати співвітчизникам можливість ознайомитися з цвітом тогочасної новелістики, та Фентона, який більше переймався морально-етичними проблемами, Петті захоплюється стилістичними експериментами і не без самозамилування репрезентує власну художню манеру як новаторську. У листі до видавця К.В. він захищає право на започаткування нового літературного стилю: «Якщо вам не сподобаються деякі слова і фрази, вжиті незвичним, як на вашу думку, чином, ви маєте зрозуміти, що саме так, як ми сприймаємо нову моду на гоління борід, на надмірно довгі або занадто короткі чоловічі камзоли, на високі або низькі капелюхи та на деякі інші речі, нам слід сприймати й нову моду на фрази і слова» [4;34]. Отже, як бачимо, Петті вважає власну манеру не кращою за попередні або тогочасні, а просто відмінною від них, своєрідною новою модою, тобто чимось більш адекватним часові, більш привабливим, аніж усталені стереотипи.

Тож, враховуючи інтенції автора «Малого Палацу», неважко зрозуміти, чому саме звертався він, головним чином, до античних (до того ж уже добре знаних в елізаветинській Англії) сюжетів. Із дванадцяти історій цієї збірки десять є, як відомо, обробками сюжетів, безпосередньо запозичених у Плутарха («Сінорікс і Камма»), Овідія («Герей та Прогна»), «Скілла та Мінос», «Кефал і Прокріда», «Мінос і Пасіфая», «Подруга Пігмаліона»), Гігіна («Амфіарай та Еріфіль», «Адмет і Алкеста»), Таціта («Германік і Агріпіна»), Тіта Лівія («Дилій та Віргілія») [4;22]. На сторінках

«Малого Палацу» виразно відчувається своєрідне «змагання з авторитетами древності», коли ренесансний принцип слідування античній нормі часом перетворюється на маньєристичний «виклик» класичному зразку.

Ключовим компонентом творчого задуму Петті було, безперечно, прагнення репрезентувати власну художню манеру. Але, добре усвідомлюючи певну експериментальність свого стилю й не будучи цілком упевненим в успіхові своїх «започаткувань», він досить вдало містифікує читача. Сутність містифікації полягає в тому, що за допомогою «епістоли-присвяти, написаної видавцем К.В.», та «листа О.Р. до К.В.» створюється враження, ніби Петті взагалі не збирався публікувати своєї збірки, а призначав її виключно для приватного користування К.В. Це враження посилюється ще й за рахунок третього фрагменту, що передує новелам, – звернення до майбутніх читачів того, хто надрукував цю книгу [4;10]. Мотивація Дж. Петті щодо небажання оприлюднити власні творчі спроби полягає в тому, що нібито якісь молоді люди з кола його друзів можуть впізнати себе у деяких героях його оповідань та образитись. Однак на сторінках збірки він неодноразово зазначає, що часто розповідав ці історії саме у колі друзів. Тож, якби його оповідання дійсно могли когось «зацепити за живе», то вони цю функцію, напевно, виконали б і в усній формі. Крім того, чи варто було так відшліфувати стиль, так опікуватися вишуканістю синтаксису і так недвозначно натякати на власне новаторство, якщо адресатом є лише єдиний читач – К.В., який, власне, й ініціював «письмову» версію неодноразово чутих ним історій. До того ж, якщо історії дійсно були записані «слово у слово» з усних розповідей, то в чому ж тоді полягає та сама «нова манера» («New fashion in phrases and words»), яку цей єдиний читач має схвалити, або ж принаймні визнати її новаторський характер.

Цікавий «діалог» складається, якщо зіставити епістолу, котру К.В. присвячує дамам, з листом, який Петті адресує видавцеві. Неодноразово нагадуючи в епістолі про небажання автора публікувати свої «дискурси», К.В. декілька разів (на різні лади) пояснює ті причини, що примусили його піти проти волі друга. «Малий Палац», вважає він, вартий уваги широкої аудиторії хоча б тому, що тонкий розум, вишуканість та майстерність автора здатні принести чимале задоволення благородним дамам. Тож видавець ладен «дошкулити навіть двадцяти чоловікам, аби тільки зробити приємність хоча б одній жінці» [4;3]. І зрештою, він переконаний, що оскільки плідні зусилля його друга (my friends fruitful labors) можуть розраховувати на прихильне ставлення дам, а відповідно і, і на їхній милостивий захист (courteous protection), то після опублікування цих історій Петті, напевне, матиме більше підстав для подяки, аніж для образи («he shall have more cause to thank me, then think ill of my faithless dalin towards him» [4;5]). Зауважимо також, що, оповідаючи свої історії, автор «Малого Палацу» постійно звертається саме до жіночої аудиторії, а не до свого друга-видавця. Однак у листі до К.В. Джордж Петті стверджує ніби збірка ця призначалася виключно для приватного користування останнього.

Таким чином, своєрідний діалог автора й видавця створює доволі оригінальну ігрову ситуацію: читач заохочується прочитати те, що начебто не для нього написано, розглядати те, що нібито від нього ретельно приховується (натяк на чоловіків, які можуть себе впізнати). До того ж початкова орієнтація автора на єдиного адресата (К.В.) відчутно дисонує з частими подальшими зверненнями до благородних дам, і це, врешті-решт, закріплює враження, що перед нами саме містифікація. До речі, вона виявилася напрочуд вдалою: майже всі дослідники-науковці, які зверталися до аналізу «Малого Палацу», прийняли «зізнання» Дж. Петті за чисту монету [3;14].

Можна припустити, що створювана такою містифікацією ілюзія авторської непричетності до публікації збірки мала слугувати своєрідною «підстраховкою» на випадок провалу стильового експерименту. Без сумніву, авторові зовсім не байдуже було, який відгук матимуть його творчі спроби, але відкрито висловити власну зацікавленість він не наважується, натомість пропонує видавцеві К.В. порівняти письмові історії з тими усними оповідками, які тому нібито вже неодноразово доводилося чути від нього. І якщо кращим виявиться написане, говорить Петті, то слід звинувачувати губи, котрі «шепелявили й тим самим позбавляли граціозності» усну розповідь. Якщо ж більш досконалою виявиться остання, то провину слід покласти на «Палац», який стимулював творчі пошуки автора («you must impute it to this, that perchance was then some Pallas in place which furthered my invention» [4;5]). Далі, наводячи відомі слова Овідія: «Якщо хочеш бути красномовним – будь!», Петті зауважує, що ця думка античного поета видається йому цілком слушною. І в такому контексті попередня загадка про «Палац насолоди» набуває певного програмного відтінку. Схоже, що збірка Пейнтера «підштовхнула» Петті до творчих пошуків не стільки своїми перевагами, скільки браком красномовства (і дійсно, манера Пейнтера-перекладача абсолютно виключала будь-які відступи від тексту оригіналу та орієнтувалася на «plain English prose»). Заклик Овідія бути красномовним автор «Малого Палацу» не лише підтримує, але й фактично проголошує власним художнім імперативом («For I am in that point of Ovid his opinion, that, Si capital sponte disertius erit»). Саме для того, аби найкращим чином продемонструвати естетичні можливості мови, зазначає він, власне й створилася ця збірка («that is the onely commoditie I look to reap by them» [4;5]).

Етико-виховна та розважальна функції літературного твору для Дж. Петті менш важливі, ніж експериментаторство у сфері художньої форми. Головною в «Малому Палаці» виявляється саме художня, суто естетична задача, а не моралізаторська (як у Дж. Фентона) чи популяризаторська (як у В.Пейнтера). Маньєристичний за своєю сутністю «пошук власної манери» та піклування автора про вишуканість стилю зумовлюють доволі специфічне ставлення Петті-перекладача до першоджерел, формують якісну відмінність його творчих намірів від інтенцій перекладачів-попередників (тобто В.Кекстона, В.де Ворда, В.Пейнтера, Дж.Фентона) і, врешті-решт, сприяють появі оригінальної жанрової форми в лоні англійської прозової традиції.

Отже, як бачимо, Дж.Петті був не тільки перекладачем, посередником між різними національними культурами, він, поза сумнівом, був також і талановитим письменником-маньєристом, творцем оригінальної жанрової моделі - елізаветинської любовно-психологічної новели, яка стала важливою віхою на шляху засвоєння романічного начала англійською ренесансною прозою.

Список використаних джерел

1. Baker E. History of English Novel. The Elizabethan Age. – London, 1937. – P.12-13/
2. Chandler F. W. The Literature of Roguery . In 2 v. – Boston & N.Y.: Houghton, Mifflin & Co., 1907. – V.1. – P. 93

3. Painter W. The Palace of Pleasure in 2 v. Ed. by Hamish Males. – L., 1929. – V.1. – P.11
4. Painter W. The Palace of Pleasure in 2 v. Ed. by Hamish Males. – L., 1929. – V.2. – P.150
5. Wright L.B. Middle-Class Culture in Elizabethan England. – Carolina: The University of North Carolina Press, 1935. – P. 439

ІГРИ ТА ІГРОВІ ПРИЙОМИ НА УРОЦІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Олевська Г.П., студентка

**Середюк Л.А., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Гра – одна з найважливіших сфер у життєдіяльності дитини, засіб її повноцінного розумового розвитку.

Гра – це величезне світле вікно, через яке в духовний світ дитини вливається життєдайний потік уявлень, понять про навколишній світ.

Метою даної статті є проаналізувати гру та ігрові прийоми на уроці німецької мови, використовуючи приклади рольових ігор у ситуативно-варіативних вправах.

Використовуючи гру як засіб навчання, багато видатних педагогів справедливо зазначали, що вона має великі потенційні можливості. Ігрові форми роботи сприяють створенню на уроці доброго психологічного клімату та активізують діяльність учнів.

У грі найбільш повно, а інколи несподівано виявляються здібності дитини. Використання ігор на уроках німецької мови також не нове. Практика показує, що ігри на уроці є не лише розважальним моментом, а й являють собою варіативно-ситуативну мовленнєву вправу, в ході якої учні отримують досвід мовленнєвого навчання. Гра – особливо організоване заняття, яке потребує напруги емоційних і розумових сил. Гра завжди передбачає прийняття рішень – як вчинити, що сказати, як виграти? Бажання вирішити питання загострює мислительську діяльність граючих. Але щодо дітей, гра їм передусім – захоплююче заняття. У грі наявні різні рівні. Вона доступна навіть слабким учням. Понад те, слабкий за мовною підготовкою учень, може стати першим у грі: спритність і кмітливість тут виявляються часом важливішими, ніж знання предмета. Відчуття рівності, атмосфера захопленості й невеличкі радощі, відчуття посильності завдань – усе це дає можливість подолати сором'язливість і сприятливо позначається на результатах навчання. Непомітно засвоюється мовний матеріал, а водночас виникає почуття задоволення.

Дитяча гра – поняття широке. І це гра за ролями, коли дитина уявляє себе льотчиком, а стільці є реактивним літаком, і ми присутні на невеликому домашньому спектаклі. І це гра із задалегідь встановленими правилами, де, між граючими відбувається у тому чи іншому вигляді своєрідне змагання.

З погляду забезпечення і механізму гри на уроці іноземної мови, сюжет гри визначають правила. Під час гри вони мають словесне оформлення. Фактично, у кожній грі цього ми маємо справу з одним-двома мовними зразками, повторюваними багаторазово. Тому з точки зору організації словесного матеріалу гра є нічим іншим, як мовленнєвою вправою.

З іншого боку, гра є невеликою ситуацією, побудова якої нагадує драматичний твір зі своїми сюжетом, конфліктом і задуманими дійовими особами. У результаті гри ситуація програється декілька разів і шоразу у новому варіанті. Але ситуація гри уподібнюється ситуаціям, які можуть нас спіткати у реальному житті. Реальність її визначається переважно умовою гри. Бажання перемогти мобілізує думку й енергію граючих, створює атмосферу емоційної напруги.

Отже, ми розглядаємо гру як ситуативно-варіативну вправу, де з'являється можливість для багаторазового повторення мовного зразка за умов, максимально наближених до реального спілкування, з її ознаками – емоційністю, спонтанністю, цілеспрямованістю мовної дії.

Гра, специфічний у процесі навчання дітей і властивий дитині вид діяльності, була й залишається предметом дослідження як вітчизняних, так і закордонних вчених. Ще в XIX столітті передова частина інтелігенції, стурбована вихованням дітей дошкільного віку, закликала вихователів і батьків використовувати ігри.

Рольова гра — це спонтанна поведінка школяра, його реакція на репліки інших людей, які беруть участь у даній ситуації. Саме у грі учень вільно імпровізує, виступає в ролі активного співрозмовника. Тому рольова гра, яка в основному базується на розв'язанні конкретної, порушеної на уроці вчителем проблеми, забезпечує оптимальну активізацію комунікативної діяльності учнів на уроках.

Метою рольової гри є здійснювана діяльність — гра, причому вмотивованість дій полягає у змісті діяльності, а не поза її межами. Навчальний характер гри учнями не усвідомлюється.

Отже, з точки зору учнів рольова гра є діяльністю, спрямованою на оволодіння іншомовним спілкуванням. З позиції вчителя рольова гра є формою організації навчального процесу, зокрема процесу навчання діалогічного мовлення. Метою рольової гри вчитель вважає формування й розвиток у учнів мовленнєвих навичок і вмій. Рольова гра є керованою, її навчальний характер усвідомлюється вчителем.

Таким чином, педагогічна мета використання рольової гри в навчанні діалогічного мовлення реалізується в завуальованій формі.

«Компонентами рольової гри є:

- 1) ролі,
- 2) навчально-мовленнєва ситуація,
- 3) рольові дії» [2, с. 90].

Рольова гра придатна для будь-якої роботи з мовою: у ході рольової гри застосовуються граматичні структури, інтонаційні моделі, лексичний матеріал. Велика роль приділяється рольовій грі в оволодінні невідповідним мовленням, бо завдяки їй учні мають можливість спілкуватися в комунікативних ситуаціях.

«Ефективність рольової гри як методичного прийому навчання підвищується, якщо вчитель правильно визначає тривалість мовленнєвого спілкування учасників. За даними досліджень, тривалість оптимальної працездатності у спілкуванні п'ятикласників – п'ять хвилин, семикласників – до десяти хвилин, а дев'ятикласників –

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Авраменко М.В. ФЕНОЛОГИЯ ИНТРОДУЦИРОВАННЫХ В БРЯНСКУЮ ОБЛАСТЬ КУСТАРНИКОВ	3
Агапова А.А., Анищенко Л.Н. СОДЕРЖАНИЕ ЭЛЕМЕНТОВ ГРУППЫ ТЯЖЕЛЫХ МЕТАЛЛОВ В РАЗЛИЧНЫХ КОМПОНЕНТАХ ЛЕСНЫХ ЭКОСИСТЕМ ТЕРРИТОРИЙ С РАЗЛИЧНОЙ ТЕХНОГЕННОЙ НАГРУЗКОЙ	5
Афанасенкова А.В., Выхорь Н.П., Белов С.П. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ КЛАССИЧЕСКИХ МЕТОДОВ ХИМИЧЕСКОГО АНАЛИЗА ПРИ ИССЛЕДОВАНИИ КАЧЕСТВА МИНЕРАЛЬНЫХ ВОД «ЛИПЕЦКИЙ БЮВЕТ» И «СВ»	7
Бойко Т. В., Шевчук Т. М. ДОСЛІДЖЕННЯ ОПТИЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК НАПОВНЕНИХ СИСТЕМ НА ОСНОВІ АМОРФНИХ ЛІНІЙНИХ ПОЛІМЕРІВ	7
Бондарець О.В., Бордюк М.А. ВПЛИВ АНГАРМОНІЧНИХ ЕФЕКТИВ НА ТЕПЛОЄМНІСТЬ НАПОВНЕНИХ СИСТЕМ НА ОСНОВІ АМОРФНИХ ПОЛІМЕРІВ	8
Бричка Б.П., Бордюк М.А. ВПЛИВ ПОВЕРХНІ НАПОВНЮВАЧА НА ЛІНІЙНІ РОЗМІРИ МЕЖОВИХ ШАРІВ В НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРАХ	9
Вачугова Н.Д., Анищенко Л.Н. ПОЧВЕННАЯ АЛЬГОФЛОРА В ИМПАКТНОМ МОНИТОРИНГЕ ОПАСНЫХ ТЕХНОГЕННЫХ ОБЪЕКТОВ	10
Ворочай Ю.А., Анищенко Л.Н. НАКОПИТЕЛЬНАЯ СПОСОБНОСТЬ МАКРОФИТОВ И ПРИБРЕЖНО-ВОДНЫХ РАСТЕНИЙ ВОДОХРАНИЛИЩ (БРЯНСКАЯ ОБЛАСТЬ)	12
Гошко Д.І., Шевчук Т.М. ВПЛИВ НАПОВНЮВАЧІВ НА ФРАКТАЛЬНІСТЬ СТРУКТУРОУТВОРЕНЬ НАПОВНЕНИХ АМОРФНИХ ПОЛІМЕРІВ	14
Журавльова Т. А., Воловик Г. П. ЛІТОРАЛЬНИЙ ЗООБЕНТОС ЯК ІНДИКАТОР ЕКОЛОГІЧНОГО СТАНУ РІЧКИ УСТЯ	15
Закарюкина А.И., Белов С.П. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ КЛАССИЧЕСКИХ МЕТОДОВ ХИМИЧЕСКОГО АНАЛИЗА ПРИ ИССЛЕДОВАНИИ КАЧЕСТВА МОЛОКА ТОРГОВОЙ МАРКИ «ВКУСНОЕ 3,6%»	17
Іваницька В.О., Петрівський Я.Б. ЗАСТОСУВАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ФУНКЦІЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗАННІ МОДЕЛЬНИХ ЗАДАЧ	18
Закарюкина А.И., Белов С.П. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ КЛАССИЧЕСКИХ МЕТОДОВ ХИМИЧЕСКОГО АНАЛИЗА ПРИ ИССЛЕДОВАНИИ КАЧЕСТВА ПИВА ТОРГОВЫХ МАРК «КОЛОС», «ЖИВОЕ», «ЖИВОЕ» ХМЕЛЬНОЕ (ПРОИЗВОДСТВО ОАО «БРЯНСКПИВО»)	19
Киричук С. М., Галатюк Ю. М. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ФІЗИЧНИХ ЗАДАЧ	20
Ковалева Е.Л., Дубовой И.И. ОСНОВНЫЕ ДЕМОГРАФИЧЕСКИЕ ПОКАЗАТЕЛИ И ВОЗМОЖНОСТИ ИХ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ В ЭКОЛОГО-ДЕМОГРАФИЧЕСКОМ РАЙОНИРОВАНИИ (НА ПРИМЕРЕ БРЯНСКОЙ ОБЛАСТИ)	21
Кравчук М. В., Петрівський Я. Б. МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ ДИФУЗІЇ	24
Кругликов А.А., Борздыко Е.В. РАДИАЦИОННЫЙ МОНИТОРИНГ ПОЧВЕННЫХ ОБРАЗЦОВ ИЗ КРАСНОГОРСКОГО РАЙОНА	25
Петрак В.Ю., Мельников Е.В., Москаленко И.В., Мельников И.В., Любимов В.Б. РЕЗУЛЬТАТИВНОСТЬ ЭКОЛОГИЧЕСКОГО МЕТОДА ИНТРОДУКЦИИ РАСТЕНИЙ В АРИДНЫЕ РЕГИОНЫ	26
Матлаш Я.А., Борздыко Е.В. СЕЗОННАЯ ДИНАМИКА АККУМУЛЯЦИИ ¹³⁷ Cs В РАСТЕНИЯХ БРЯНСКОЙ ОБЛАСТИ	29
Миронюк О.В., Демчик С.П. ЗАСТОСУВАННЯ РЯДІВ ТА ІНТЕГРАЛУ ФУР'Є	30
Миронюк І.В., Петрівський Я.Б. АНАЛІЗ І ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИКЛАДНИХ ЗАДАЧ ПРИРОДОЗНАВСТВА МЕТОДОМ ФАКТОРИЗАЦІЇ	31
Мокрогузова В.Н., Анищенко Л.Н. СОДЕРЖАНИЕ ТЯЖЕЛЫХ МЕТАЛЛОВ И ЭКОЛОГИЧЕСКОЕ КАЧЕСТВО ЛЕКАРСТВЕННОГО РАСТИТЕЛЬНОГО СЫРЬЯ (БРЯНСКАЯ ОБЛАСТЬ)	33
Москаленко И.В., Любимов В.Б. ЗАПОВЕДНОЕ ДЕЛО НА БРЯНЩИНЕ	35
Петрук М. О. ЗАПРОВАДЖЕННЯ І ВДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ДЕРЕВООБРОБНОГО КЛАСТЕРА	36
Плевако Л.С., Леонова А.Е., Анищенко Л.Н. МОНИТОРИНГ ГИДРОХИМИЧЕСКИХ ПОКАЗАТЕЛЕЙ ВОД РОДНИКОВ УРБЕОЭКОСИСТЕМЫ (Г.БРЯНСКА)	38
Ротарь Е.Ю., Сенина А.В., Анищенко Л.Н. РОЛЬ ПАМЯТНИКА ПРИРОДЫ «ВЕРХНИЙ СУДОК» В ПОДДЕРЖАНИИ ЭКОЛОГИЧЕСКИ БЛАГОПРИЯТНЫХ КАЧЕСТВ АТМОСФЕРЫ (НА ПРИМЕРЕ Г. БРЯНСКА)	39
Сафранкова Е.А., Анищенко Л.Н. ЭКОАНАЛИТИЧЕСКИЙ ЛИХЕНОИНДИКАЦИОННЫЙ МОНИТОРИНГ В УСЛОВИЯХ МАЛЫХ ГОРОДОВ (БРЯНСКАЯ ОБЛАСТЬ)	41
Семенюк П.В., Гаврилюк В.І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ НЕЛІНІЙНОЇ ФІЛЬТРАЦІЇ В СХИЛЬНИХ ДО ДЕФОРМАЦІЇ ГІРСЬКИХ ПОРОДАХ З УРАХУВАННЯМ СУФОЗІЇ	43
Стецюк В.Р., Галатюк Ю. М. ОРГАНІЗАЦІЯ ТВОРЧОЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ РОБІТ ФІЗИЧНОГО ПРАКТИКУМУ	44
Максимук М.О., Гаврилюк В.І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ НЕЛІНІЙНИХ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ДРЕНАЖНИХ СИСТЕМАХ ЗА НАЯВНОСТІ ВІЛЬНИХ МЕЖ	46
Токар М.В., Гаврилюк В.І. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ФІЛЬТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ОБЛАСТЯХ З НЕВИЗНАЧЕНИМИ ДІЛЯНКАМИ МЕЖ ЗА НАЯВНОСТІ ВОДОЗАБОРУ	46

Молодий програміст

Бабушкин А.А. Борздыко И.А. РАЗРАБОТКА ИНФОРМАЦИОННО-ИЗМЕРИТЕЛЬНЫХ СИСТЕМ ПАРАМЕТРОВ ФИЗИЧЕСКИХ СРЕД.....	48
Вегера О. В., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА САЙТУ МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ».....	49
Гапонюк Р. Ю., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА ВЕБ-САЙТУ СТУДЕНТСЬКОГО НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА РДГУ.....	50
Кондрагьева Т.В., Сяський В. А. ОБЪЕКТНО-ОРИЕНТОВАНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПОВЕДІНКИ СКЛАДНИХ БАГАТОКОМПОНЕНТНИХ СИСТЕМ ЗАСОБАМИ 3D-ГРАФІКИ.....	51
Короткий Е.Н., Борздыко И.А. РАЗРАБОТКА ПРОТОКОЛА ПЕРЕДАЧИ ИЗМЕРИТЕЛЬНОЙ ИНФОРМАЦИИ ДЛЯ ИНФОРМАЦИОННО-ИЗМЕРИТЕЛЬНОЙ СИСТЕМЫ.....	52
Кравчук О.В., Дідух Н.В. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОГО КУРСУ «ОБЪЕКТНО-ОРИЕНТОВАННИЙ АНАЛІЗ І ПРОЕКТУВАННЯ» та «ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ СИСТЕМ».....	53
Мамров А.Ю., Борздыко И.А. АДАПТЕРЫ 1-WIRE-ИНТЕРФЕЙСА В ИЗМЕРИТЕЛЬНЫХ УСТРОЙСТВАХ СЕТЕВЫХ ИНФОРМАЦИОННО-ИЗМЕРИТЕЛЬНЫХ СИСТЕМ.....	54
Омельчук О.Т., Вороницька В.М. ЕЛЕКТРОННИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК «РОЗРОБКА КЛІЄНТ-СЕРВЕРНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ НА ОСНОВІ MS SQL SERVER».....	55
Остапчук В. М., Остапчук М.В. ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА: РОЗРОБКА ТА ВПРОВАДЖЕННЯ.....	56
Петрик Ю. А., Каштан С.С. ПОБУДОВА АВТОМАТИЗОВАНОЇ МЕХАНІЧНОЇ ТОРГОВОЇ СИСТЕМИ НА ОСНОВІ МОДЕЛЕЙ ПРОГНОЗУВАННЯ БІРЖОВИХ ПОКАЗНИКІВ.....	57
Рудіон О.В., Вороницька В.М. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО ПОСІБНИКА ПО РЕАЛІЗАЦІЇ РЕЛЯЦІЙНИХ БД В СКЕД MICROSOFT SQL SERVER 2008 R2.....	57
Твердохліб І.А., Теницька Ю.А. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СУЧАСНИХ WEB-ТЕХНОЛОГІЙ СТВОРЕННЯ САЙТІВ.....	58
Швец І.В., Вороницька В.М. МОДЕРНІЗАЦІЯ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ “БАЗИ ДАНИХ”.....	60
Шидловський А.І. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА У КОМП’ЮТЕРНИХ СИСТЕМАХ.....	62
Шкоропад К.В., Вороницька В.М. АДМІНІСТРУВАННЯ БАЗ ДАНИХ В MICROSOFT SQL SERVER 2008.....	63
Шпортко О. В., Шпортко Л. В., Бомба А. Я. ЗАСТОСУВАННЯ АРИФМЕТИЧНОГО СТИСНЕННЯ ЗАМІСТЬ КОДУВАННЯ ХАФМАНА В ПРОЦЕСІ КОМПРЕСІЇ ЗОБРАЖЕНЬ БЕЗ ВТРАТ.....	64

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ**Молодий історик**

Балас Ю.В., Северова О.В. РОЗВИТОК РОСІЙСЬКО-ФІНСЬКИХ ВІДНОСИН В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ В КІНЦІ ХХ – НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ.....	67
Васильок А.В., Постолювський Р.М. СПІЛКОВЕ ЖИТТЯ У ЧЕСЬКОМУ МІСТІ ЛІБЕРЕЦЬ ПРОТЯГОМ ХІХ СТОЛІТТЯ.....	68
Войчун Ю.І., Северова О.В. ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ТА РОСІЙСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТІВ В СУЧАСНІЙ ІСТОРІОГРАФІЇ.....	69
Гаврилович Г.М., Казакевич О.М. ПОВСЯКДЕННЕ ЖИТТЯ СТУДЕНТІВ КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ В НАДДНІПРЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.....	71
Дем’янчук П., Шеретюк В.М. «УКРАЇНСЬКЕ ПИТАННЯ» ТА ПРОТИСТОЯННЯ ТРОЇСТОГО СОЮЗУ І АНТАНТИ В 1917-1918 РР.....	73
Ісічук Т.С., Галуха Л. Ю. АТЕЇЗАЦІЙНА ПОЛІТИКА РІВНЕНЩИНИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ 40 – ПОЧАТКУ 60 рр. ХХ ст.....	74
Коробейко Ю. М., Гудовсек О. А. РОЗВИТОК ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В І ПОЛОВИНІ ХХ СТОЛІТТЯ.....	76
Крупка О.В. ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ СФЕРИ ПРАВОВОЇ ЮРИСДИКЦІЇ МІСЦЕВИХ СУДІВ ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХVІ ст.....	78
Левак О.М., Терешко Ю.М. ПОЯВА «LA GAZETTE» ЯК ПЕРШОГО РЕГУЛЯРНОГО ЗМІ У ФРАНЦІЇ В ПЕРІОД УРЯДУВАННЯ РІШЕЛЬЄ: ПРИЧИНИ СТВОРЕННЯ ТА ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ЗМІЦНЕННЯ РЕЖИМУ АБСОЛЮТИЗМУ.....	80
Левчук І. С., Постолювський Р.М. ПОЛІТИЧНИЙ ТЕРОРИЗМ В РОСІЇ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ СТ.: СУЧАСНЕ ТРАКТУВАННЯ.....	84
Лустюк Ю.А., Черній В.А. ПРОБЛЕМА РОЗДЕРЖАВЛЕННЯ ВІТЧИЗНЯНИХ ЗМІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	86
Маєвський І., Галуха Л.Ю. ЦЕРКОВНО-ПАРАФІЯЛЬНІ ШКОЛИ ТА ЇХ КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ПРАВОБЕРЕЖНІЙ УКРАЇНІ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.....	87
Мащенко Н.В. СТАНОВЛЕННЯ СИСТЕМИ ОСВІТИ НА РІВНЕНЩИНІ В ПЕРІОД ПІСЛЯВОСННОЇ РАДЯНІЗАЦІЇ.....	89
Меленчук О.О., Жиленкова І.М. МОВНА ПРОБЛЕМА В УКРАЇНІ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ.....	90
Михальчук Р.Ю., Постолювський Р.М. РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ В СТАТИСТИЧНОМУ АНАЛІЗІ ФАКТІВ ПОРЯТКУНКУ ЄВРЕЇВ ПРАВЕДНИКАМИ НАРОДІВ СВІТУ ТА УКРАЇНИ ПІД ЧАС НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ.....	92
Мосієвич Ю.О. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ОСВІТИ У ВОЛИНСЬКІЙ ГУБЕРНІ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ СТ.....	94
Сівницький Р.В., Северова О.В. АЛЬТЕРНАТИВНІСТЬ ІСТОРІЧНОГО РОЗВИТКУ: ІСТОРІОГРАФІЯ ПИТАННЯ.....	96

Тарарук К., Давидюк Р.П. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ СТАНОВИЩЕ НАСЕЛЕННЯ У РЕЙХСКОМІСАРИАТІ «УКРАЇНА»	97
--	----

Молодий громадянин держави

Khomych O., Demiankova A., Syrmais D., Kravets I. SOCIAL STRATIFICATION CLASS	100
Zavorotyynskiy A., Dalton L. MUSLIM PEOPLE IN THE US SINCE 9/11	103
Вашук І. А., Шевців З. М. НАЦІОНАЛЬНА СВІДОМІСТЬ ТА САМОСВІДОМІСТЬ – НЕВІД’ЄМНА СКЛАДОВА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	105
Гамза Т. С., Шевців З. М. ГРОМАДЯНСЬКЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	106
Ларькіна Л.М. СТРУКТУРА ТА МЕРЕЖА КОМІСІЙ СПРИЯННЯ ЗА ДОТРИМАННЯМ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО РЕЛІГІЙНІ КУЛЬТИ У 60-70-Х РР. XX СТ. (РІВНЕНСЬКА ТА ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТІ)	107
Лялина А.И. СПЕЦИФИКА И УРОВЕНЬ ПОЛИТИЧЕСКОЙ ГРАМОТНОСТИ КРЫМСКОЙ МОЛОДЕЖИ В ПРОЦЕССЕ ФОРМИРОВАНИЯ ГРАЖДАНСКОЙ КУЛЬТУРЫ	109

Молодий філолог

CĂLĂRAȘ A. MAIN STRATEGIES IN TRANSLATING METAPHORS IN ENGLISH	111
CĂLĂRAȘ A. ON THE PROBLEMS OF EQUIVALENCE IN TRANSLATION	112
Артемчук А.О., Верьовкіна О.Є. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ АНГЛІЦИЗМІВ В УКРАЇНСЬКОМУ МОЛОДІЖНОМУ СЛЕНГУ	114
Бігунов Д.О., Верьовкіна О.Є. КОНЦЕПТ “INTELLECT” IN ENGLISH AND UKRAINIAN SOMATISMS	115
Білецька А.О., Верьовкіна О.Є. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ КЛАСИФІКАЦІЇ АНГЛІЙСЬКИХ СКОРОЧЕНЬ	117
Білик О.К., Верьовкіна О.Є. АНГЛІЙСЬКА ОЦІННА ЛЕКСИКА НА ПОЗНАЧЕННЯ ЗОВНІШНОСТІ ЛЮДИНИ	119
Браценюк І., Терещенко Т.В. РІЗНІ ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ ЗАСОБІВ НЕВЕРБАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	120
Вердх К. О., Фрідріх А. В. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОМОНІМІЇ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	122
Гроголь Т.В., Бігунова С.А. THE DIACHRONIC DEVELOPMENT AND STRUCTURAL CHARACTERISTICS OF ENGLISH PHRASEOLOGICAL UNITS BORROWED FROM THE LATIN AND FRENCH LANGUAGES	124
Громаченко О. Ю., Ветрова І. М. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У ДІЛОВІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	126
Добродій Ю.О., Бігунова С.А. LEXICO-STYLISTIC PECULARITIES OF THE ENGLISH-SPEAKING VIRTUAL ADVERTISEMENT	128
Дубицька Д.І., Бігунова С.А. THEMATIC AND IDEOGRAPHIC DIVISION OF THE CORPSE OF ONE-WORD IDIOMS	129
Єремейчук М.А., Безкоровайна О.В. ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЕВОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ НА СЕРЕДНЬОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	131
Ivashkevych E.E. TYPES OF REPETITION IN THE NOVEL “BLEAK HOUSE” BY CH.DICKENS	132
Люкова А.В., Фрідріх А.В. СКОРОЧЕННЯ ЯК ЗАСІБ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ (НА ОСНОВІ ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАНЬ)	134
Кастровська С.В., Ветрова І.М. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНТИТЕЗИ В АНГЛІЙСЬКИХ ЛІТЕРАТУРНИХ КАЗКАХ	136
Кондратюк І. В., Харчук М. М., Ричагівська Ю.Є. СТРУКТУРА ПРОСТОГО РЕЧЕННЯ В ПОЕТИЧНОМУ МОВЛЕННІ: ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ	138
Костюк К., Бігунова С.А. WAYS OF APPEARING NEW WORDS IN ENGLISH VOCABULARY	139
Кравець Я.Г., Безкоровайна О.В. НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНОГО АУДІОВАННЯ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ В КОНТЕКСТІ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ	141
Мороз Л.М., Вовчук Н.І. ОСОБЛИВОСТІ ЄЛИЗАВЕТІНСЬКОГО РІЗНОВИДУ ПСИХОЛОГІЧНОЇ НОВЕЛИ (НА ПРИКЛАДІ ТВОРУ ДЖ.ПЕТІ «МАЛИЙ ПАЛАЦ»)	143
Олевська Г.П., Середюк Л.А. ІГРИ ТА ІГРОВІ ПРИЙОМИ НА УРОЦІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ	145
Петрова Т.О., Ричагівська Ю.Є. АНТРОПОНІМИ В ІСТОРИЧНІЙ ПРОЗІ ЄВГЕНА ШМОРГУНА	147
Подольнчук І.В., Верьовкіна О.Є. ОСОБЛИВОСТІ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ ОРАТОРСЬКОГО ПІДСТИЛЮ ТА ПРОБЛЕМИ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ	148
Примак О.Я., Бігунова С.А. ЗАПОЗИЧЕННЯ ЯК ЗАСІБ ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	149
Пучар З. А., Тулуп Э. Р. THE HEROIC MOTIVES IN THE EPIC POEM “THE BRUCE” BY JOHN BARBOUR	151
Романенко О. О., Касаткіна О.В. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ СЛЕНГУ У ТЕЛЕМЕДІЙНОМУ ПРОСТОРІ	151
Руда К., Мороз Л.В. СПЕЦИФІЧНІ ОЗНАКИ МЕМУАРНОЇ ПРОЗИ ЄЛИЗАВЕТІНСЬКИХ МАНДРІВНИКІВ У ТВОРЧОСТІ ЕДВАРДА ГЕЙЄСА	153
Рябчук Л.К., Ярута Н.П. НЕОЛОГІЗМИ ЯК ЛІНГВІСТИЧНЕ ЯВИЩЕ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	155
Рябчук Л.К., Верьовкіна О.Є. ПРИХОВАНІ СМИСЛИ В НАЗВАХ ОПОВІДАНЬ РОАЛЬДА ДАЛА	157
Самчук І.В., Безкоровайна О.В. ФОРМУВАННЯ ІНШМОВНІ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ НА СЕРЕДНЬОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ ЗАГАЛЬНСВІТНОЇ ШКОЛИ	158
Сас А.Е., Ярута Н.П. ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНОГО АВТОРСЬКОГО СТИЛЮ В МАЛІЙ ПРОЗІ М. СПАРК (НА ПРИКЛАДІ ПОВІСТІ «THE BLACK MADONNA»)	161
Станіславчук Н.І. ПИСЬМО ЯК ВИД ТВОРЧОЇ ПРОДУКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА СТАРШОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ	162

Столяр О.І., Фрідріх А.В. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З БРИТАНСЬКИМ ЕТНОКУЛЬТУРНИМ СЕМАНТИЧНИМ КОМПОНЕНТОМ	164
Теслюк В. О., Шульжук Н. В. СПОСОБИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У РОМАНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА «СОБОР».....	166
Хочай Д.П., Касаткіна О.В. ХАРАКТЕРИСТИКА СУЧАСНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ КУЛЬТУРНИЙ КОМУНІКАЦІЇ НА СТАРШОМУ ЕТАПІ ЗОШ	168
Царук В. С., Касаткіна О. В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ НЕОЛОГІЗМІВ У ЖИТТІ СУЧАСНОГО АМЕРИКАНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА.....	169
Чернявка Н.І., Касаткіна О.В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СУЧАСНОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ДИСКУРСУ.....	171
Чудінович А.С., Гронь Л.В. КОМПЛЕКС ВПРАВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНИХ РЕЦЕПТИВНИХ УМІНЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ	172
Юсюк Л.Ю., Верьовкіна О.Є. ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ТЕРМІНІВ ЯК ПРОБЛЕМА ТЕРМІНОЛОГІЇ	174
Ярута Н.П. ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКИХ НЕОЛОГІЗМІВ КІНЦЯ ХХ- ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ.....	176

Молодий мистецтвознавець

Басюк К.С., Смирнова Т.В. ТАНГО ЯК СТИЛЬ В ЕСТРАДНІЙ МУЗИЦІ ХХ СТ.	178
Беднарчук М. В. НОВОСТИЛЬОВА ДУХОВНА МУЗИКА ДОБИ ПРОСВІТНИЦТВА В КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗИЧНО-ЕСТЕТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ УКРАЇНИ.....	179
Бобанич Ю., Даюк Ж.Ю. РОЗВИТОК ЕСТРАДНОГО ЖАНРУ НА РІВНЕНЩИНІ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТВОРЧИХ КОЛЕКТИВІВ.....	181
Вершиніна Н.О. ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ В ШКОЛАХ-ІНТЕРНАТАХ	183
Волошина Л.П., Годовський В. М. ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ВИКЛАДАННЯ КЛАСИЧНОГО ТАНЦЮ У ВИЩІЙ ШКОЛІ	184
Грицюк С.А., Грицюк Л.К. ШЛЯХИ РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	186
Даюк Ж.Ю. ГОЛОВНІ ПЕРЕДУМОВИ СТАНОВЛЕННЯ КРЕМЕНЕЦЬКОГО ЛІЦЕЮ (ХІХ - ПОЧАТОК ХХ СТ.)	187
Денисюк І.С., Цюлюпа Н.Л. УМІННЯ ХУДОЖНЬОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ЯК ПРОФЕСІЙНИЙ АСПЕКТ ВИКОНАВСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА-МУЗИКАНТА	189
Довмат О. В., Шевчук С. І. ХУДОЖНІ ОРІЄНТИРИ «УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ» ПОЛЬСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ ТА ХУДОЖНИКІВ	190
Качмарська О. В., Смирнова Т.В. ВПЛИВ БЛЮЗУ НА «АКАДЕМІЧНУ» МУЗИКУ ХХ СТОЛІТТЯ.....	192
Лацівська Я.В., Потапчук Т.В. ВОКАЛЬНА ТЕХНІКА СПІВАКА-ПОЧАТКІВЦЯ.....	194
Логінова О.А., Шевчук С.І. НАРОДНИЙ ОДЯГ. ТРАКТУВАННЯ ЛЕСІ УКРАЇНКИ ЗА ТВОРОМ ” ЛІСОВА ПІСНЯ”	195
Маркіна Н.Ю., Смирнова Т.В. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДИК ВИКЛАДАННЯ ЕСТРАДНОГО ВОКАЛУ У ВНЗ УКРАЇНИ	196
Мельник Н.М., Морозова Т.П. СУЧАСНИЙ СТАН ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ БАРОНА Ф. Р ШТЕЙНГЕЛЯ.	198
Мельничук А.Л. ЦЕРКОВНО-СЛОВ'ЯНСЬКИЙ РОЗСПІВ ЯК СПЕКТРАЛЬНЕ ЯВИЩЕ БОГОСЛУЖБОВОЇ МУЗИКИ.....	200
Місюра В.В., Шевчук С.І. МИСТЕЦЬКІ ОРІЄНТИРИ КАФЕДРИ ОБРАЗОТВОРЧОГО ТА ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА РДГУ ПОЧАТКУ ХХІ СТ.	202
Нетета О.В., Слободян В.Р. ЯЛТИНСЬКА КІНОСТУДІЯ У КОНТЕКСТІ ВІТЧИЗНЯНОГО КІНЕМАТОГРАФУ	204
Орел О.І., Черніговець Т.І. МАРУСЯ ЧУРАЙ В КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКИХ ТА ЛІТЕРАТУРНИХ СТУДІЯХ	205
Панасюк І.О., Шолудько Н.Г. ДОЗВІЛЛЄВІ ПРІОРИТЕТИ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ (НА ПРИКЛАДІ РІВНЕНСЬКОГО МІСЬКОГО ПАЛАЦУ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ)	206
Пахомова Г.А. СПРИЙМАННЯ МУЗИКИ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	207
Піддубник В.В., Сверлюк Я.В. ВТЛЕННЯ ХУДОЖНЬО-ВИКОНАВСЬКИХ МОЖЛИВОСТЕЙ КЛАРНЕТА У ТВОРЧОМУ ДОРОБКУ ЛЮДВІГА ШПОРА	210
Піддубник В.Г. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ДИРИГЕНТСЬКОГО ЖЕСТУ У СТУДЕНТА-ХОРЕМІСТЕРА	211
Сандульський С.М., Савчин Л.М. СУЧАСНИЙ ТАНЕЦЬ ЯК ЗАСІБ ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ	213
Сахарук М. О., Шолудько Н. Г. СІМЕЙНЕ ДОЗВІЛЛЯ – ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ ДОЗВІЛЛЄВОЇ РОБОТИ ПАРКІВ.....	214
Смирнова Т.В. ДО ПИТАННЯ ТЕХНІЧНОГО РОЗВИТКУ СТУДЕНТІВ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ЗАГАЛЬНЕ ФОРТЕПІАНО».....	216
Ужинський М.Ю. РОЛЬ МОВИ В РОБОТІ ЗВУКОРЕЖИСЕРА НА РАДІО.....	218
Ульяновська Л.П. ЯРОСЛАВ ЙОСИПОВИЧ ЛОПАТИНСЬКИЙ – ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ КОМПОЗИТОРА	219
Фурс К.О., Швидків Г. Р. СУЧАСНІ МЕТОДИ РОЗВИТКУ СПІВАКІВ- ПОЧАТКІВЦІВ В ПРОЦЕСІ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ З ПОСТАНОВКИ ГОЛОСУ	221
Черніговець О.В., Дорогих Л.В. ВЕРТЕПНА ДРАМА ЯК ФОРМА ВИДОВИЩНО-ІГРОВОГО МИСТЕЦТВА ВОЛИНИ	222
Черніговець Т.І. КОНЦЕПЦІЯ ПОЗАУРОЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ШКОЛЯРІВ В. О.СУХОМЛИНСЬКОГО	224
Швидків Г.Р. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ВОКАЛЬНОГО РОЗВИТКУ В МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ.....	226

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ**Молодий економіст**

Берташ Т.Б., Берташ Б.М. ІСТОРИКО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ АВТОТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ РЕГІОНУ ЯК СКЛАДОВОЇ ЙОГО ГОСПОДАРСЬКОГО КОМПЛЕКСУ	228
Величко С., Самборський І.О. ВПЛИВ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ НА ПОВЕДІНКУ СПОЖИВАЧІВ	230
Волошин В.С., Дейнега О.В. ДО ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ОЦІНЮВАННЯ ВПЛИВУ СЕРЕДОВИЩА НА ФУНКЦІОНУВАННЯ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ	232
Гоголь Т.В. ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВ В ПОСТКРИЗОВИЙ ПЕРІОД	234
Гоч С.І., Барановський С.В. ВПРОВАДЖЕННЯ СКОРИНГОВИХ СИСТЕМ В БАНКІВСЬКІЙ СФЕРІ УКРАЇНИ	236
Димченко Н.С. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЦІЛЕЙ МЕНЕДЖЕРА	238
Дучинська А.С., Хижнякова Н.О. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	239
Єфімчук А.І., Микитин Т.М. БІОМАСА, ЯК АЛЬТЕРНАТИВА ТРАДИЦІЙНИМ ВИДАМ ПАЛИВА НА РІВНЕНЦІНІ	241
Жабчик О. В., Хижнякова Н. О. ФУНКЦІЇ УПРАВЛІННЯ ЗБУТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	243
Идрисова Л.В., Родь Ю.С. ИНВЕСТИЦИОННАЯ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТЬ РЕГИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ ХАНТЫ-МАНСИЙСКОГО АВТОНОМНОГО ОКРУГА – ЮГРЫ	245
Лебедева О.А., Верховод І.С. ПРИНЦИПИ РЕГУЛЮВАННЯ МЕХАНІЗМУ ТРУДОВОЇ МОТИВАЦІЇ В УКРАЇНІ	247
Липінська Т.В. ОЦІНКА ФУНКЦІОНУВАННЯ ЄДИНОГО СОЦІАЛЬНОГО ВНЕСКУ В УКРАЇНІ	248
Лякина Т.Ю., Слободян М.Л. ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ ВНЕДРЕНИЯ МСФО ПРИ СОСТАВЛЕНИИ ОТЧЕТНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ (НА ПРИМЕРЕ ХАНТЫ-МАНСИЙСКОГО АВТОНОМНОГО ОКРУГА – ЮГРЫ)	250
Миозова Е.П., Родь Ю.С. ВЛИЯНИЕ НЕФТЕГАЗОВОГО СЕКТОРА НА СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКОЕ РАЗВИТИЕ ХАНТЫ-МАНСИЙСКОГО АВТОНОМНОГО ОКРУГА-ЮГРЫ	252
Орлов О.Г. СТАНОВЛЕННЯ МОДЕЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА	254
Палуб А.С., Сидоренко О.М. ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ, МИТНОГО КОНТРОЛЮ ТА БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ В ПРОЦЕСІ КОНТРОЛЬНО-ПЕРЕВІРОЧНОЇ РОБОТИ	256
Седачева Е.Д., Скок А.В., Слободян М.Л. ЭЛЕКТРОННЫЕ ДЕНЬГИ: ВОЗМОЖНОСТИ И ПРОБЛЕМЫ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ	257
Stribna E.V., Stupnitska N.I. THE PEASANT QUESTION IN THE CONTEXT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT	259
Юзюк А. Л. ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ ЛІЦЕНЗІЯМИ ТА НОУ-ХАУ	260

Молодий менеджер інформаційних систем

Антонюк І. О., Попчук О. В. СЕД ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНИХ УСТАНОВ	262
Дибач Ю. І., Попчук О. В. ОСОБЛИВОСТІ КЕРУВАННЯ ДОКУМЕНТАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ В РАЙОННОМУ ВІДДІЛІ КУЛЬТУРИ	263
Краснюк З.С., Сілкова Г.В. ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБИГУ В ДІЯЛЬНІСТЬ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ	264
Кукушкін О.М. ІНСТРУМЕНТИ ТА ФОРМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У СФЕРІ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ	265
Мельник Л. В., Бабенко Ж. В. ТЕРМІНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДОВІДКОВО-ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОСЛУГ У МЕРЕЖЕВОМУ СЕРЕДОВИЩІ	267
Моторко Н.В., Ясьмо В.Д. ІННОВАЦІЙНІ ПРОЕКТИ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ ЯКІСНИХ ЗМІН В ІНФОРМАЦІЙНИХ УСТАНОВАХ	268
Поліщук І.І., Ясьмо В.Д. НАПРЯМКИ ДОКУМЕНТОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В УКРАЇНІ	269
Чабановська Т.В., Бучковська О.Ю. КОГНІТИВНІ АСПЕКТИ КОМУНІКАЦІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ В СУСПІЛЬСТВІ	271
Чадюк А.В., Ясьмо В.Д. ПРОБЛЕМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНИХ БІБЛІОТЕК УКРАЇНИ В ЕЛЕКТРОННОМУ СЕРЕДОВИЩІ	272